



Arrest

nr. 109 235 van 6 september 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: Eegene 20
9200 DENDERMONDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat R. BOHL en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn te Ekpoma – Edo State op 16 juli 1979. U bent Esan van etnische origine en christen.

Op tweejarige leeftijd verhuisde u met uw ouders naar Maiduguri. In november 2011 werd jullie buurt, de Flourmill road, door leden van Boko Haram aangevallen. Ook jullie huis werd aangevallen. Op 11 november 2011 overleed uw moeder – die een hoge bloeddruk had – aan een shock door de aanval. Na de dood van uw moeder bleef u in het familiehuis wonen, maar af en toe ging u weg en dook u onder in scholen en kerken. Tijdens de eerste week van september 2012 werd het familiehuis opnieuw aangevallen. Op het moment van de aanval was u niet thuis. Drie dagen na de aanval ging u kijken en u zag kogelinslagen op de muur. U ging schuilen in scholen en kerken en op 5 november 2012

verliet u per bus Nigeria. U reisde via Niger naar Algerije, waar u een boot naar Frankrijk nam. Daar kwam u toe op 25 november 2012. U reisde verder naar België, waar u op 26 november 2011 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u – verdere – vervolging door Boko Haram vreest, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende Maiduguri – de stad waar u volgens uw verklaringen 32 jaar woonde, 12 jaar werkzaam was als autotechnieker en problemen kende met moslims van Boko Haram – vaag en erg beperkt is.

U verklaarde dat u op tweejarige leeftijd met uw ouders naar Maiduguri verhuisde, u er opgroeide en woonde tot u het land verliet (gehoor CGVS, p.5). In Maiduguri oefende u ruim tien jaar het beroep van autotechnieker uit en u deed ook af en toe herstellingen bij de klanten thuis (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd welke talen en dialecten u spreekt, gaf u aan dat u 'een heel klein beetje' Hausa spreekt. Dit bleek ook toen de dossierbehandelaar u een aantal woorden in het Engels gaf en u vroeg deze naar het Hausa te vertalen, een opdracht u erg moeilijk viel (gehoor CGVS, p.2-3). Dit is opmerkelijk aangezien het ging om basiswoorden. Toen u gevraagd werd hoe het komt dat uw kennis van de Hausa taal quasi onbestaande is, gaf u aan dat u niet mixte met de Hausa mensen (gehoor CGVS, p.3). U gaf aan dat u in uw lagere en secundaire school in Maiduguri volgde, maar toen u gevraagd werd namen van andere scholen in Maiduguri te noemen, gaf u aan dat u enkel deze twee scholen kende (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd hoeveel mensen er ongeveer in Maiduguri wonen, gaf u aan het niet te weten. Toen u verder gevraagd werd om randgemeenten van Maiduguri te noemen, gaf u ontwijkend aan dat u het reeds gaf. Toen u erop gewezen werd dat Local Government Area's noemde en geen randgemeenten en u opnieuw gevraagd werd om randgemeenten van Maiduguri te noemen, gaf u opnieuw ontwijkend aan dat je straten en 'quarters' hebt te Maiduguri, maar geen gemeenten. Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat er dorpen en steden in de buurt van Maiduguri liggen en u gevraagd werd er te noemen, kwam u niet verder dan te verklaren dat Damaturu het dorp voor Maiduguri is en dat beide plaatsen op ongeveer twee uur van elkaar liggen. Toen u gevraagd werd welke dorpen je tegenkomt als je van Damaturu naar Maiduguri reist, gaf u ontwijkend aan dat het woestijn is en je 45 minuten kan rijden zonder één huis tegen te komen. Toen u erop gewezen werd dat er verschillende dorpen tussen beide plaatsen liggen en u gevraagd werd enkele hiervan te noemen, gaf u aan het niet te weten (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Damaturu en Maiduguri op 134 kilometer van elkaar liggen en dus Damaturu bezwaarlijk als 'dorp of stad in de buurt van Maiduguri' beschouwd kan worden. Verder blijkt dat er minstens drie dorpen tussen beide plaatsen liggen. Toen u gevraagd werd – buiten Damaturu – nog dorpen en steden in de buurt van Maiduguri te noemen, gaf u aan het niet te weten en u vulde aan dat u niet één dorp in de buurt van Maiduguri kent (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er tientallen dorpen en steden binnen de 50 kilometer van Maiduguri liggen. Toen u gevraagd werd of er een rivier stroomt nabij Maiduguri, gaf u aan van niet, maar dat er naar Tsjaad toe een meer is, namelijk 'Lake Tchad' (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er door het centrum van Maiduguri wél een rivier stroomt. Toen u verder gevraagd werd of er bergen in (de buurt van) Maiduguri liggen, gaf u aan van wel, maar u kon er geen enkele noemen, omdat het kleine bergen zijn (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd om enkele namen van belangrijke straten te Maiduguri te noemen, noemde u de Kashim Ibrahim Way. Verder moest u lang nadenken om nadien nog drie andere straatnamen te geven. U vermeldde erbij dat dit de straten zijn die u zich kunt herinneren, wat wel heel beperkt is voor iemand die beweert gedurende 32 jaar in Maiduguri te hebben gewoond (gehoor CGVS, p.8). Toen u verder gevraagd werd om namen van ronde punten te Maiduguri te geven, gaf u aan dat u er zich geen kon herinneren (gehoor CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er verschillende ronde punten zijn in Maiduguri en dat deze dé oriëntatiepunten bij uitstek zijn in Maiduguri. Verder duiden ze de verschillende buurten aan, hebben ze eigen namen en zijn vaak met standbeelden versierd. Toen u hierop gewezen werd en u gevraagd werd of u standbeelden op ronde punten kon

noemen, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.8). Toen u verder gevraagd werd of Maiduguri een luchthaven heeft, gaf u – na lang nadenken – aan van wel. U had er echter geen idee van aan welke straat deze gelegen was en gaf aan dat de luchthavens meestal buiten een stad liggen. U kende de naam van de luchthaven van Maiduguri niet en kon evenmin zeggen of de luchthaven ten noorden, ten zuiden, ten oosten of ten westen van het centrum van Maiduguri ligt (gehoor CGVS, p.8-9). Verder gaf u aan dat er verschillende kerken zijn in Maiduguri, u noemde er ook enkelen, maar van geen van de door u genoemde kerken kon u het adres geven. U kon geen enkele moskee te Maiduguri noemen, omdat u er nooit ging. Verder kende u de postcode van Maiduguri niet (gehoor CGVS, p.9).

Verder gaf u aan dat u denkt dat in februari 2006 de vorige leider van Boko Haram gedood werd in Maiduguri. Toen gevraagd werd naar zijn naam, gaf u eerst aan het niet te weten. Later gaf u aan dat het 'Abu Kaka' is, maar u niet weet of het juist is. Toen u gevraagd werd naar de naam van de nieuwe leider van Boko Haram, gaf u aan dat u het vergeten bent, maar enkele mensen van Boko Haram gearresteerd werden. U verduidelijkte dat twee leiders van Boko Haram in Maiduguri gearresteerd werden, maar u kon van geen van beide de naam geven (gehoor CGVS, p.8).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende Maiduguri ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf van uw twee jaar tot de dag dat u uw land verliet in Maiduguri én de problemen die u daar zou hebben ondergaan. De onwetendheden zijn extra frappant, daar u eerder aangaf dat u gedurende een periode van meer dan tien jaar autotechnieker was en u ook herstellingen bij de klanten thuis deed en men bijgevolg kan verwachten dat dit een bovengemiddelde geografische kennis teweeg brengt.

Voor wat de bewering van uw raadsman betreft dat de politieke situatie misschien invloed heeft op heel Nigeria en niet enkel 'in het noorden' (gehoor CGVS, p. 15) kan het volgende worden opgemerkt. Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Uit diverse informatiebronnen blijkt ook dat de aanslagen die door Boko Haram werden uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvonden en Boko Haram er tot op heden niet in slaagt aanslagen te plegen in het zuiden van Nigeria, bij wiens bevolking u gezien uw gedeeltelijke Yoruba-origine en uw christelijke geloofsovertuiging desgevallend religieus en etnisch aansluiting kan vinden. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram, verspreid over het Nigeriaanse grondgebied, zouden kunnen geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig/veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict, zoals gedefinieerd in pt. 15 C van de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u bezwaarlijk een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' invoeren bij terugkeer naar Nigeria.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde een kopie van een scholingscertificaat voor dat u behaalde te Ojo – Lagos in december 2004. Het document zegt hoogstens iets over uw scholing en is verder niet relevant voor uw asielrelaas. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker wenst in het verzoekschrift een aantal verduidelijkingen aan te brengen. Inzake zijn taalkennis verwijst hij naar het gehoorverslag, geeft hij aan dat in zijn land 510 dialecten bestaan en stelt

hij dat het Engels er de enige officiële taal is naast de nationale talen, zijnde het Hausa, het Igbo en het Yoruba. Verzoeker herhaalt dat er in Maiduguri andere etnieën zijn buiten de Kanuri, Hausa en Fulari.

Verzoeker verwijst aangaande de scholen van Maiduguri naar zijn verklaringen tijdens het gehoor omtrent de scholen die hij bezocht en noemt in het verzoekschrift een groot aantal andere scholen. Hij betoogt dat hij tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) een black-out had ingevolge het door hem opgelopen trauma naar aanleiding van de aanvallen van Boko Haram. Tevens stelt hij sedert het overlijden van zijn moeder vaak zulke black-outs te hebben. Hij verklaart zijn maatschappelijk assistente hierover te hebben aangesproken en te hebben afgesproken om naar een psycholoog te gaan. Het is aldus een psychisch lijden dat aan de basis ligt van zijn geheugenverlies, waardoor hij niet kan antwoorden op de gestelde vragen.

Omtrent zijn kennis van de stad Maiduguri geeft verzoeker een onnodig slechte voorstelling van de feiten. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens het gehoorverslag en verstrekt in het verzoekschrift bijkomende informatie over de stad. Verzoeker is van mening dat er geen reden is om te twifelen aan zijn verblijf in Maiduguri en herhaalt dat het feit dat hij niet kon antwoorden op de vragen te wijten is aan geheugenverlies. Tevens betoogt hij dit te hebben gemeld aan de interviewer bij het CGVS. Desondanks ging het gehoor door.

Het CGVS betwist volgens verzoeker niet dat de vorige leider van Boko Haram gevangen werd genomen en werd geëxecuteerd in juli 2009. Verzoeker stelt Mohamed Yussuf te hebben verward met de bekende Babakar die het operationeel hoofd is van Boko Haram in Damaturi en een naaste medewerker is van Abubakar Shekau. Het is hij die onlangs vermoord werd en niet in 2006. Abubakar Shekau werd gevangen genomen op 12 april 2012.

Verzoeker houdt vol gedurende jaren als autotechnieker te hebben gewerkt in Maiduguri. De menige vergetelheden of black-outs zijn te wijten aan de angst opgelopen tijdens aanvallen van Boko Haram.

Verzoeker voert aan dat de acties van de Nigeriaanse regering niet verhinderden dat Boko Haram actief bleef en wijst erop dat de aanslagen elkaar opvolgen in het noordoosten van het land.

Inzake het verwijt dat hij zijn identiteit en reisweg niet staft, stelt verzoeker dat hij hierover 'screen' was tijdens het gehoor.

Aldus zijn volgens verzoeker artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 48/3 en artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) geschonden en is de bestreden motivering niet adequaat, niet pertinent en betwistbaar gemotiveerd nu deze geen rekening houdt met de toestand waarin hij zich bevindt.

Verzoeker verwijt het CGVS voorts dat enkel werd gezocht naar ongunstige elementen en details in zijn verklaringen.

Hij vervolgt dat hij slachtoffer werd van vervolging door Boko Haram, dat de Nigeriaanse staat geen behoorlijke maatregelen nam om vervolging te voorkomen, dat soldaten zelfs het vuur openden op de inwoners van Maiduguri, deze inwoners sloegen en hun winkels en huizen in brand staken en dat er geruchten zijn van een aanvaring tussen Boko Haram en politieke leiders en het staatsapparaat. Er is dus een reëel probleem voor de inwoners van Maiduguri. Verzoeker voelt zich nergens veilig en de extremisten zullen alles doen om overal en op elk ogenblik toe te slaan in Nigeria. Gelet op hetgeen hij heeft meegemaakt in het verleden en hetgeen hij opnieuw zou kunnen meemaken bij een terugkeer, is artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet volgens verzoeker geschonden. Tevens verwijst hij naar zijn bijzonder kwetsbaar profiel ingevolge de ondergane gebeurtenissen.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een artikel waaruit blijkt dat het Nigeriaanse leger in een reactie na een bomaanslag door Boko Haram het vuur opende op de inwoners van Maiduguri (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van

de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Daar waar verzoeker betoogt dat het CGVS enkel zou hebben gezocht naar voor hem ongunstige elementen, dient te worden opgemerkt dat hij dit betoog op generlei wijze hardmaakt of onderbouwt. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoeker baseert zijn asielaanvraag op het gegeven dat hij problemen zou hebben gekend met Boko Haram in Maiduguri. Hij brengt echter niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden herkomst van en verblijf te Maiduguri, en dit ondanks dat hij er jarenlang als zelfstandig autotechnicus zou hebben gewerkt en er zou hebben beschikt over een identiteitskaart (administratief dossier, stuk 5, p.6, 10). Het enige document dat verzoeker bijbrengt betreft een kopie van een schoolcertificaat van december 2004 (administratief dossier, stuk 14: documenten). Hoe dit document zou kunnen bewijzen dat hij in Maiduguri heeft verbleven kan echter niet worden ingezien aangezien dit werd uitgereikt in Ojo in Lagos, gelegen in het zuiden van Nigeria (administratief dossier, stuk 5, p.6; administratief dossier, stuk 15: landeninformatie).

Uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt dat zijn kennis van het Hausa, ondanks zijn voorgehouden herkomst van Maiduguri, nagenoeg onbestaand is en dat hij dit gebrek aan kennis trachtte te vergoelijken door te stellen dat hij niet mengde met de Hausa etnie. In het verzoekschrift benadrukt verzoeker dat er veel dialecten zijn in zijn land, dat er in Maiduguri andere etnieën zijn buiten de Hausa, de Kanuri en de Fulari en dat het Engels, benevens de nationale talen Hausa, Igbo en Yoruba, de officiële taal is in Nigeria. Verweerder repliceert, te meer daar verzoeker het Hausa zelf omschrijft als nationale taal en gelet op de informatie die bij de nota wordt gevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 5, bijlage), in deze met recht dat het Hausa in de regio waar verzoeker beweert te hebben verbleven de meest gesproken taal is en tevens de taal is waarin de lessen op de lagere school worden gegeven van het vierde tot het zesde leerjaar. Derhalve mocht van verzoeker, gelet op zijn beweerde jarenlange verblijf, scholing en beroepsactiviteiten in Maiduguri, een meer gedegen kennis van deze taal worden verwacht.

Verzoeker bleek, wanneer herhaaldelijk de open vraag werd gesteld wat hij kon vertellen over Maiduguri, bovendien niet in staat om over deze stad op een spontane en doorleefde wijze informatie te verstrekken. Hij kwam in dit kader niet verder dan te stellen: *"Het is een grote stad. Het is ook... Voor de crisis was het handelsplaats voor mensen van andere Afrikaanse landen (...) Ik weet niet wat u nog wil weten. Het was een belangrijke handelsplaats voor de crisis"* (administratief dossier, stuk 5, p.6-7). Redelijkervijze kan worden aangenomen dat hij op een meer doorleefde en spontane wijze verklaringen zou kunnen afleggen over de stad waar hij jarenlang zou hebben gewoond en gewerkt.

Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoeker, wanneer werd verder gevraagd over Maiduguri, tijdens het gehoor bij het CGVS een frappant gebrek aan kennis vertoonde omtrent deze stad, daar waar hij onwetend bleek over (i) de aldaar gelegen scholen; (ii) het aantal inwoners van Maiduguri; (iii) de randgemeenten en omliggende dorpen van

Maiduguri; (iv) de rivier die door Maiduguri stroomt; (v) de naam van de bergen die hij nochtans zelf nabij Maiduguri situeerde; (vi) de belangrijke straten in Maiduguri; (vii) de namen van de ronde punten in Maiduguri, hoewel dit nochtans de oriëntatiepunten bij uitstek zijn in deze stad, zij de verschillende buurten aanduiden, een eigen naam hebben en vaak met standbeelden zijn versierd; (viii) de standbeelden op de ronde punten in de stad; (ix) de luchthaven van de stad; (x) de kerken en moskeeën in de stad; (xi) de postcode van Maiduguri.

Verzoeker betwist deze vaststellingen niet, doch tracht ze toe te schrijven aan het gegeven dat hij gedurende het gehoor, zoals wel vaker, leed aan een black-out ingevolge het door hem opgelopen trauma, alsmede dat een psychisch lijden aan de basis ligt van zijn geheugenproblemen. Hij stelt dit te hebben gemeld tijdens het gehoor en beweert dat het gehoor desalniettemin werd verder gezet. Voorts haalt hij aan te hebben afgesproken met zijn sociaal assistente om naar een psycholoog te gaan. Dient echter te worden vastgesteld dat verzoeker, in tegenstelling met wat hij beweert, nooit eerder gedurende de asielpprocedure enige melding heeft gemaakt van het gegeven dat hij zou lijden aan een trauma, black-outs of geheugenproblemen. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor bij het CGVS formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Daarenboven werd, ondanks dat bij de aanvang van het gehoor duidelijk werd aangegeven dat eventuele problemen gemeld moesten worden, nergens gedurende het verdere verloop van het gehoor melding gemaakt van psychische problemen, black-outs of geheugenproblemen in hoofde van verzoeker. Wanneer zowel verzoeker als diens advocaat aan het einde van het gehoor de kans kregen om bijkomende opmerkingen te formuleren, maakten zij evenmin enige melding van dergelijke problemen. Verzoeker brengt bovendien geen begin van bewijs bij omtrent het voorgaande. Hij brengt geen medisch attest bij waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk een trauma zou hebben opgelopen of aan geheugenproblemen zou lijden, laat staan dat hij aantoonde dat deze problemen van dermate ernstige aard zouden zijn dat hij niet bij machte mocht worden geacht om verklaringen af te leggen bij het CGVS en in dit kader te antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent de regio waar hij sedert de jaren tachtig zou hebben verbleven en gewerkt.

Daar waar verzoeker omtrent de stad Maiduguri in het verzoekschrift een veelheid aan bijkomende informatie verstrekt, dient te worden opgemerkt dat deze *post factum* aangehaalde gegevens de tijdens het gehoor bij het CGVS vastgestelde onwetendheid geenszins kan opheffen of ontcrachten.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst van en verblijf te Maiduguri. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden.

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat de aanslagen die door Boko Haram worden uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvinden en dat Boko Haram tot op heden geen aanslagen pleegt in het christelijke zuiden van het land (stuk 15), zodat verzoeker, teneinde zich aan eventuele problemen met Boko Haram te onttrekken, in het zuiden van Nigeria kan verblijven om zich aan dergelijke problemen te onttrekken. Verzoeker beperkt zich in deze tot de algemene bewering dat hij zich nergens veilig voelt en dat Boko Haram er alles aan zal doen om overal en op elk ogenblik in Nigeria toe te slaan doch hij brengt niet het minste begin van informatie bij ter weerlegging van de landeninformatie in het administratief dossier. Integendeel blijkt ook uit het artikel dat hij bij het verzoekschrift voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3), dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram zich slechts voordoen in een beperkt deel van Nigeria en zich niet uitbreiden naar het zuiden van het land.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de *sub* 2.2.3. gedane vaststellingen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst van Maiduguri, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die hij aldaar zou hebben ondervonden met Boko Haram en dat hij hoe dan ook beschikt over een intern vestigingsalternatief in het Zuiden van Nigeria, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS